

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

57. Considerando titulos, seu officia Christi, quæ ille in Passione sua
abunde explevit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

gere, cogitarique in Christum injuriosius atque indignius. Sicut enim Animam in æternum salvari morte suâ Christi præmium supremum, & ultima gloria est: sic Animam cum sanguine & morte sua in æternum perire, suprema & ultima injuria est, extremumque meriti sui & gloriæ Patris Æterni damnum. Et quod potest esse tam ferreum, tamque rupeum os, quod possit coram Deo talia impropere vel ad momentum subsistere? Igitur Anima hujusmodi Passionis Dominicæ meditatione utens, non poterit non efficacissimos concipere stimulos ad Pœnitentiæ fructusque dignos pœnitentiæ, ad humiliatorem sui, ad gratiarum actionem, ad sollicitudinem melioris & sanctioris in posterum vitæ consecranda, ad redamandum ardentissimè atque insatiabilissimè eum, quem in se tam beneficum, tam malitiosè tamque indignè hæcenus à se habitum agnoscit. Et hunc ego puto esse sensum ipsius Ecclesiæ: quæ post recensita illa impropria ex parte Dei, illico ex parte sua, effunditur in admirabiles gratitudinis erga Deum affectus. Subjungit enim.

[Crucem tuam adoramus Domine, & Sanctam resurrectionem tuam laudamus, & glorificamus: Ecce enim, propter lignum venit gaudium universo mundo.] Et cætera quæ sequuntur.

MODUS LVII.

Quinquagesimus septimus modus Dominicam Passionem meditando esse potest, per quosdam titulos Christi Domini, sive officia ejus

Y 3

ejus

Dreß
Bickl
ver: cæc
Tomus III
V
58

ejus circa nos, & propter nos, in Passione sua mirabiliter exercita. Est v. g. Christus nostrarum animarum Sponsus, est noster Filius, Frater, Magister, Pastor, Pater, Deus &c. Videatur quomodo hæc omnia officia Dominus JESUS in Passione sua exercuit & explevit propter nos. Et hoc enim copiosa consurget Materia, & Segutum piissimarum meditationum, tum solidissimorum documentorum, tum affectuum resolutionumque Domino gratissimarum. Prodesse specimina aliqua dedisse, saltem juxta prædictos septem titulos.

- I. *Christus, Animæ Sponsus.* Legimus à Christo Domino dictum. [*Relinquet homo Patrem & Matrem, & adhærebit uxori suæ.* Itemque ab Apostolo. [*Viri diligite uxores vestras: sicut Christus Ecclesiam & tradidit semetipsum pro ea, ut illam sanctificaret.*] Rursum etiam ab Apostolo. [*Despondi vos uni viro virginem castam exhiberi Christo.*] Ex quibus facile patet, Christum esse Sponsum animæ cujusque nostrum: quæ etiam merito dicere potest illud. [*Christus dilexit me & sponsavit me sibi in fide: & tradidit semetipsum pro me, & lavit me in sanguine suo, ut exhiberet me sine ruga & sine macula.* O Anima, quis est qui dilexit te? Deus utique de Deo, Lumen de lumine, Delicium Æterni Patris, Expectantium gentium, Beatitudo Sanctorum. Hic tantus & talis, quantum dilexit te? Is qui nullius creature indigus est, cum sit ex semetipso omni bono plenus, immo omne & summum bonum amore captum se sentiens, de sinu Patris Æterni descendit, & vestimento gloriæ deposito, servorum & exulum propriam lacernam, quam

ipsam peccatorum speciem induit, ut hac ratione commodius congruentiusque Sponsus suus fieri posset. Et certè nullo tuo merito, nullâ tuâ dignitate induci potuit: sed suâ solâ supremâ, miserationumque plenissimâ charitate. Initum ergo est atque contractum matrimonium, expressusque consensus verbis illis ad Patrem. (*Ego pro eis Sanctifico me ipsum: ut & ipsi Sancti sint in veritate.*) At quam, & quantam dotem attulisti sponso tuo ô bona sponsa? audiamus. Cœpit pavere & tœdere, contristari, & mœstus esse, & factus in Agonia prolixius oravit. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram. Tunc cœperunt conspuere eum, & dabant ei alâpas, & colaphis eum ceciderunt, & exclamaverunt universi dicentes; Reus est mortis. Et alia multa blasphemantes dicebant in eum. Hæc & reliqua omnia quæ subsequuta deinceps sunt, dos tua sunt ô Anima, quam Christus tecum accepit. Et quam pro hac vicariam contra dotem speres? Sanè ex æquitate, non tibi deberetur, nisi æternæ damnationis super omnes miseras malitiasque tuas proprias assignatio atque inscriptio. At hoc amor sponsi tui erga te passus non est, sua potius bona omnia propria tibi obligavit, universa scilicet merita, omnes labores, cunctas Passiones, omnia Sacramenta sua, ipsum etiam Corpus & sanguinem suum, ut eorum omnium bonorum ejus tanquam legitima hæres & consors possessione & fructibus gaudens atque fruens, ex ipso, digne ipso diteris. Insuper assignavit tibi Beatissimæ & Beatificæ Trinitatis æternam fruitionem, confecto instrumento, & quinque vulnerum suorum

Y 4

Joan. 17. 1.

Druck
Bicki
er: w
omus III
V
58

rum signaculis appensis munito, & in perennem propriamque hæreditatem cessit, ita ut tui arbitri sit, & cum auxilio gratiæ ejus possessionem hanc adire, & etiam, si fortè ita libeat, eam commutare, aut alienare à te. Quanquam minimè expedit tibi. Væ etiam tibi, si ita infirmitas. Agnoscisne tandem ô anima amoris sponsi tui ergate? quo quidem ille non ab herede & nudius tertius, sed ante mundi constitutionem, charitate æternâ & perpetuâ dilexit te miserans tui, quasi non prius ipse esse, quàm & simul diligere cœperit. Tuus verò ô sponsus tuus ô Anima, erga hunc sponsum tuum, erga Amorem tuum qualis est, quando cœptus est, quàm constans est Amor?

II. *Christus, Filius Hominis.* Dictum à Domino JESU Christo est. *Omnis qui fecerit voluntatem Patris mei, ipse meus frater & soror & Mater est.* Quàm vereor mi JESU, ut tibi tanta multitudo, tanta facilitas Matrum, bene & honori cedat. Pœne sua sor sum, tanto eas numero ne requiras, ne admittas. Quid enim, si in tanto hominum numero, quos tu matres tuas esse, quorum tu filios esse, disponis, reperiatur aliquis non unus, qui & olim, & nuper fuerit contemptor voluntatis Dei Patris tui, tu ergo tu infamis (quid enim peccato, & voluntatis Divinæ prævaricatione magis infame?) tam infamamquam matris sustinebis esse, dicique filius. Nonne partus sequitur ventrem? non verè tu ob Matrem peccatricem inter peccatores & iniquos reputeris?

Joan. 1. 46.

Joan. 7. 52.

Olim te in Nazareth educatum scientes, dubitârunt dicere, à Nazareth potest aliquid bonum egredi?

esse? à Galilea Propheta non surgit? Etiam Joseph ac Maria in probrum quondam cessere Christo: quid putamus futurum, si cujusciam improba & infamis Matris (animæ v. g. mex) filius audiat Jesus: quàm ille contemptibilis hoc nomine fiet? quam parvulus valde in populis & gentibus?

Sic est ô Anima: agnosce, & mirare consilium Dei, consilium Sapientia. Volebat quondam Deus te filiam sibi habere, ideo creavit te, ad imaginem & similitudinem suam. Sed tu imaginem ejus in te deturpasti, similitudinem ejus in abominationem convertisti. Deus ergo volens restaurare te, & ram sibi, quàm tibi restituere, mutavit vices rerum, ipse in similitudinem tui factus, & habitu inventus est ut homo: factus est Filius hominis, factus est denique Filius tuus, ex te sumens similitudinem imaginemque hominis peccatoris, etsi absque peccato, non tamen absque fructu, id est, supplicio peccati.

Vide enim, vide in tota Passione ipsius, & adverte an filius tuus sit, qui talem tui similitudinem in sese gestat? Tuane est illa similitudo & imago expressa in Jesu tristante & pavente usque ad mortem, in Jesu agonisante & sanguinem sudante. In Jesu tradito, capto, ligato, accusato, damnato blasphemato? In Jesu colaphisato, conspuo, concusso, livido, sanguinolento? Tuane (ô Animâ) lineamenta sunt illa in Jesu faucio & conscisso flagellis, confixo spinis, illuso fannis, postposito maleficis, addicto ad patibulum crucis? Anima! Ecce Homo. Vide illum & inspice, speculum tibi est, tu in eo reluces, tu notaris illo dictorio. *Egredimini filia Sion, videte*

Y s

videte

Druck:
Bicki
er: w
Tomus III
V. V
58

Cant. 3. 11.

videte Regem Salomonem in diademate, quò coronavit eum Mater sua non alia certe, quam tu Anima. Intuere quæso te, livores illos, vulnèra illa, sanguinem illum, gustafel, myrrham, acetum illud, tracta clavos, tolle crucem, excipere opprobria, convitia, ludibria, contumelias, contemptus, nuditatem, dolorem, confusionem. Quid hic non tibi simile? quid hic non tuum? quid hic non instar tui? Ergo iste Jesus filius tuus, filius hominis, filius peccatricis Matris est. Ecce dolent super eum, sicut doleri solet in morte unigeniti. Tibi soli, non erit filius iste. Tu filius quidem tuus iste, ac talis, non erit in placitum? Immo verò videant & aspiciant eum ceteri, quasi unigenitum à Deo Patre vel à virgine Matre, plenum gratiæ & veritatis, speciosumque formâ præ filiis hominum; at tu peccatrix Mater, hunc unigenitum tuum, aspice quoque virum dolorum, percussum à Deo, & humillatum, caprum, & attritum in peccatis tuis. Genuisti illum Cœlestis Pater, Deum de Deo, consubstantialem sibi, coæternum, coæqualem, candorem lucis æternæ, & figuram substantiæ suæ; Genuisti illum & virgo Mater, etiam in splendoribus Sanctorum, expectationem gentium, desiderium collium æternorum, Salvatorem Mundi, Principem pacis & Patrem futuri sæculi. Tu autem ô Anima, quem genuisti eum? nonne Filium Doloris, Filium amaritudinis, Filium iræ & luctûs? Judæis scandalum, gentibus stultitiam, contemptibilem valde, & abjectionem plebium, sementem & messem myrrhæ & confusionis, ac que luctûs æterni electis omnibus. Ecce hic est ô Anima Filius tuus, ecce tu talis Mater eius.

3. Chr.

S
o
p
t
s

3. *Christus, Filius noster.* Ipse enim est primogenitus in multis fratribus: neque confunditur vocare nos fratres suos, quos scit dilectos esse Patri suo ante mundi constitutionem: & quibus data est potestas Filios fieri Dei, ejusdemque hæredes, cohæredes autem suos.

Licet hoc loco cogitare omni homini, quomodo hic amantissimus nostri frater, Deus-Homo Christus JESUS unumquemque nostrum in Baptismo per sanguinem suum ablutum adscivit sibi in fratrem, & admisit ad propriam sibi hæreditatem gratiæ & dilectionis, & beatitudinis æternæ. Hæc est enim hæreditas, & non rapina ipsius, quam quidem hæreditatem, partim re, partim spe adiit quisque nostrum in regeneratione, eaque frui poterat, & debebat, tum hic totâ vitâ suâ, tum in altera vitâ, per totam æternitatem; at ego insipiens quasi pertæsus tanti boni, tamque opulentæ possessionis, abii cum filio prodigo in regionem dissimilitudinis valde longinquam, & ibi dissipavi omnem substantiam meam, & demum extremam ad inopiam redactus, cum nec porcorum cibus mihi suppeteret, incidi sponte quidem meâ in manum, de qua non poteram ullis meis aut creatis viribus surgere, multoque minùs ad Patrem, aut ad fratrem meum, hæreditatemque deperditam redire.

Quid hic faceret ille, cujus natura bonitas, cujus viscera misratio & charitas? fecit, quod fratrem decuit? Factus est supplex Patri pro me, in sanguine suo lavit me, debita omnia mea à se de suo solvenda recepit in se, vulnera mea excepit in corpore suo, & me, quantumvis præ mentis inopia periculi mei ignarum, præ vulnerum e-

normi-

Druck
Bicki
er: asce
Tomus III
V = V
58

normitate, dolorisque acerbitate stupidum, & sensus sani expertem, velut peritissimus medicus, simulque amantissimus frater atque Pater, integræ, suo licet impendio & dispendio, restituit sanitati.

Gratiæ tibi Domine JESU, & immortales quidem gratiæ quando enim ludebam ego foris in platea, tunc in secreto regalis cubiculi ferebar in me mortis sententia. Audiit hoc unigenitus Dei, & posito diademate, sacco indutus, respiciens cinere caput, nudus pedes, flens, & ejulans, quod morte damnatus essem ego frater, magis autem servulus ejus: nesciebam, sanus mihi videbar, ecce mittitur Filius Virginis, Filius Dei altissimi, & jubetur occidi, ut pretiosissimo sanguine suo balsamo, vulneribus meis medeatur. Si hæc non fuissent ad mortem, non fuisset necesse pro in Dominum JESUM Christum mori. Et adhuc ludam & deludam lacrymas, immo sanguinem vulnera, mortem ejus?

Matt. 21. 16.
Isa. 30. 20.

Pf. 4. 7.

4. Christus, Magister & Doctor noster. dictum est. Magister, scimus quia verax es, Deo venisti Magister: & viam Dei in veritate doces. Huic testimonium dedit ipse de Cælo Pater, ipsumque audiri præcepit, cui & confirmatum oraculum Prophetæ dicentis. Erunt oculi tuæ dependentes præceptorem tuum. Et quidem dubitandum non est, Deum fuisse ab initio conditi hominis Præceptorem ac Magistrum, in ipsa siquidem creatione, signatum est super nos lumen vultus Domini: & in ipso Paradiso præceptum homini posuit eruditionis ejus gratiâ. Deinde vero in lege veteri, ad docendum populum suum viam Justitiæ, tradendamque legem disciplinæ, delucebat.

dit in montem Sina, ibique digito suo scriptam in
 tabulis legem, eidem porrexit, adjectis tum
 comminationibus suppliciorum, tum promissio-
 nibus præmiorum. Cæterum per illa tempora,
 paucos admodum dociles diligentesque habuit
 discipulos Deus, adeò ut ausi sint dicere aliquan-
 do. *Non loquatur nobis Dominus.* quin etiam *Exod. 20. 19.*
 eo progressi sunt, ut dicerent Deo, *recede à nobis,* *Iob. 21. 14.*
scientiam viarum tuarum nolumus. Indocilitatis
 hujus causa non postrema fuit, invisibilitas magi-
 stri, vocem enim audiebant, sed loquentem atque
 doctorem non videbant, inde fastidium, inde
 tædium, inde vilipensio, non tantum doctrinæ,
 sed etiam Doctoris ipsius. *Novissime ergo cæpit ad Hebr. 1. 2.*
nobis loqui Deus in filio, ipsa Dei sapientia in vero
 homine apparuit, & nos viam prudentiæ docere
 instituit. Postquam ergo vel primam in stabulo
 & præsepi lectionem suam prælegit suâ pauper-
 rate, nuditate, contemptu mundi & sui, pannis
 suis, fasciis suis: subito efficacia ejus doctrinæ
 sese prodidit: mox enim discipuli novi conspi-
 rant dicentes. *Transeamus usque Bethleem,* &
videamus hoc verbum, quod factum est, & *Dominus Luc. 2. 13.*
ostendit nobis. Quid multa? Hujus sapientiæ
 vita universa in carne, magisterium fuit nostrum:
 dicente ipsâmet: *Discite à me, quia mitis sum* & *Matt. 11. 29.*
humilis corde. & rursus. *Vos (ait) vocatis me*
Magister & *Domine,* & *benedicitis: sum etenim.* *Joan. 13. 13.*
si ergo ego Magister & Dominus, lavi pedes vestros;
& vos debetis alter alterius lavare pedes. Exem-
 plum enim dedi vobis, ut quemadmodum ego feci, ita
 & vos faciatis. Maximè tamen in Crucis Ca-
 thedra, hoc suum caeleste magisterium Doctor &
 Magister noster nobis exhibuit & consummavit:
 ibi

Druck
 Bicki
 er: asce
 Tomus III
 V
 58

- ibi enim omnis suæ Sapientiæ, omnis doctrinæ, omnis eruditionis specimina exempla exhibuit: & exhibita tandem ultimati per vocem illam, *Consummatum est*, conclusit. Restat ergo ut omnis, quicumque viam salutis invenire, & ad discere vult, quisquis se jam discipulum Magistri hujus profiteatur, ad Crucifixum Dominum accedat: & eum tanquam Magistrum discipulus accipiat, tanquam librum lectionum legat, tanquam speculum & exemplar imitetur, atque in se exprimat. Idem enim est unusque nobis, & Magister, & Liber, & exemplar omnis doctrinæ, veritatis atque virtutis, Justitiæ, atque Perfectiōnis. Vis o homo discere Charitatem Dei, & Obedientiam? audi, lege, imitare: *Ut cognoscit mundus, quia diligo Patrem, & sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio; surgite eamus.* Vis dilectionem proximi etiam inimici? audi, lege, imitare. *Majorem hac dilectionem habet nemo, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis.* Vis Paupertatem nuditatemque Evangelicam? audi, lege, exprime. *Vulpes foveas habent, volucres Celi nidos, filius autem hominis non habet, ubi caput reclinet.* Vis Contemptrum tui, & neglectum etiam ab amicis & notis? audi, lege, imitare. *Venit hora, & nunc est, ut unusquisque dispergat in propria, & relinquatis me solum. Et non sum solus, sed qui misit me Pater, mecum est.* Vis stultitiam & exilium cordis, in laboribus, in doloribus, in conatibus, propter Dei gloriam, & salutem hominum? Audi Magistrum, lege librum, imitare & exprime exemplar. *Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?*

§. *Christus, Bonus Pastor.* Hunc ipse sibi in- *Matt. 27. 46*
 didit honoris gratiâ titulum. Ego (inquiens)
 sim Pastor ille bonus; & animam meam pono pro *Joan. 50. 11.*
 ovibus meis, & cognosco oves meas, & cognoscunt *Ec.*
 me mea. Sicut novit me Pater, & ego agnosco
 Patrem, & animam meam pono pro ovibus meis.
 Propterea diligit me Pater, quia ego pono animam
 pro ovibus meis. Jam attende ô Homo, an hæc
 magnificentius dixit, quàm fecit Bonus iste Pa-
 stor? attende quando, attende qualem, attende
 ubi, cognoverit te ovem suam Pastor iste bonus?
 Nonne tu eras Ovis illa perdita, errans, vaga, de-
 sperata? Nonne tu eras Ovis illa in faucibus & den-
 tibus, & visceribus lupi diaboli, lupi inferni, lupi
 peccati? Nonne tu eras Ovis illa, cujus gratiâ, in
 montibus Pastor bonus reliquit nonaginta novem *Luc. 5. 4.*
 oves, & descendit ut quæreret, inveniret, è fauci-
 bus perditionis erueret, in humeros suos tolleret,
 & ad caulas ovium suarum aliarum deportaret te?
 gaudiumque faceret amicis suis de inventa te?
 Nostin' Pastorem hunc tuum ô Ovis! Nôsti quan-
 tis se objecit lupis, apris, ursis, molossis, leonibus,
 omnibusque aliis feris pessimis, pro te? Nosti
 quomodo dilamatus sit, devoratusque sit, pro-
 pter te? Confer quæso te, tuam vilitatem cum
 Pastoris dignitate, tuam inutilitatem cum Pasto-
 ris pro te sumptu, tuam ingratitudinem, cum Pa-
 storis pro te generositate. Tantus ille, pro te
 tantilla ovium, rabidarum ferarum præda factus
 est, ne tu ullius earum præda esses.
 Et quid desiderat talis iste Pastor tuus à te?
 Aliud omnino nihil, quàm ut cognoscas eum:
 quàm ut audias, & noveris vocem ejus:
 quàm ut alienum non sequaris, ipsum autem so-
 lum

: Drex
 Bicki
 er: asce
 omus II
 V
 58

lum & unum & semper sequaris. *Quæ quidem* *dedi*
Joan. 17. 3. est tua æterna vita : nosse nimirum solum verum *facia*
 Deum, & quem misit ille *JESUM* Christum. *am,*

Attolle oculos Anima mea, Christi oviculæ
 attolle, & in Crucis ligno defige. Viden? *ipsum*
 in Cruce virum dolorum & scientem infirmitatem,
 illum despectum & quasi leprosum, illum
 vultu absconditum, & novissimum virorum, illum
 à planta ad verticem sine sanitate, illum attritum
 & percussum à Deo, illum maledictum factum
 illum vermem & non hominem, opprobrium
 hominum & plebis abjectionem? Quid tibi videtur
 de spectaculo isto? Videsne, agnoscisne, quomodo
 modo fera pessima peccatorum & suppliciorum
 tuorum devoravit, laniavit, absorbit Pastor
 tuum? Vides quomodo, & ad quantam usque
 delassationem depugnavit pro te Pastor tuus
 Vides quanta ex voragine, quantis ex abyssis perditionis,
 extraxit te, & eripuit te, Bonus ille
 Pastor. *Usque*

Væ cæcitati meæ, si hæc necdum agnosco, *ego p*
 Væ ingratitude meæ, si adhuc ingratus Pastor *& sa*
 meo invenior. Væ malitiæ meæ, si adhuc per *tra D*
 catis meis, voluntatibus meis, voluptatibus meis *Patri*
 ruinis meis, vel per umbram afficio? Væ stultitiæ *Quis*
 meæ, si necdum adverto, necdum æstimavi, *filium*
 quantum Pastor meus æstimavit me, quantum *at qu*
 laboravit pro me, quantum pretium effudit *num*
 in me. *Deo*

Audite vocem Pastoris Boni, Pastoris veri, *ipso v*
 oves quotquot estis Christi. Vox ejus illa *tantu*
Levit. 19. 2. Sancti eritis, quoniam & ego Sanctus sum. *Vinnoc*
1. Petr. 1. 10. ejus est illa. Perfecti estote, sicut & Pater *sed no*
Matt. 4. 48. Celestis perfectus est. Vox ejus est illa. *verba*
V. I.

dedi vobis, ut quemadmodum ego feci, ita & vos Joan. 13. 15.
 faciatis. Vox ejus est. Qui non bajulat Crucem su- Luc. 14. 7.
 am, & venit post me, non est me dignus. Vox
 ejus est illa. Qui vult venire post me, abneget semet- Matt. 8. 7.
 ipsum, & tollat Crucem suam, & sequatur me. Ecce
 notas, ecce in dolem ovium Christi, Interroge-
 mus conscientias nostras: quomodo responde-
 amus Pastori nostro, quantum progressi simus
 ambulantes post Pastorem nostrum, bajulantes
 Crucem nostram, abnegantes nosmetipsos pro-
 pter ipsum? Heu quam infelix est Pastor noster,
 quantam sterilitatem retributam à nobis habet,
 quam nullam segetem bonam, præter solium,
 lappas & zizania colligit, quam nos non oves
 sequaces, & obedientes, sed hædos, malèque
 olentes hircos experitur & queritur.

6. Christus, Pater noster. Illius hæc est Pro-
 fessio: dicit enim. Audite me domus Jacob, qui Is. 46. 3.
 portamini à meo utero, qui gestamini à mea vulva. Ibid. v. 9.

Usque ad senectam ego ipse, & usque ad canos
 ego portabo. Ego feci & ego feram, ego portabo
 & salvabo. Quoniam ego sum Deus, & non est ul-
 tra Deus, nec est similis mei. Verè Deo nostro,
 Patrique nostro, nec Deus nec Pater similis est.
 Quis enim unquam Pater posteaquam genuit
 filium, nihilominus eum in utero suo portavit?
 at quod est insolens hominibus, hoc quotidia-
 num immo genuinum atque propriissimum est
 Deo Patri nostro. Genus enim sumus ejus: & in Act. 17. 28. 29.
 ipso vivimus, movemur & sumus. Et quidem non
 tantum pusiones innocentuli, immaculati, ipsa
 innocentia primavâ amabiles, & commendati,
 sed nos filii mali, nos generatio mala atque per-
 versa, nos infideles filii, nos generatio prava &

V. P. Druzb. Op. VIII.

Z

ex-

Druzb.
 Bicki
 er: ascel
 Tomus III
 V. P.
 578

exasperans nos inveterati dierum malorum, in sanguinibus geniti, atque voluntati, nos neque aqua loti, neque circumcisi, nec oleo fo-

Matt. 6. 9. Pater noster qui es in Caelis.

Heu me Deus meus, heu me Pater meus, quid me genuisti filium doloris tui & ignominiae tuae? Ergone ego filius, ego tuus dicar: à te bibor, à tuis visceribus portabor! Ego qui te Patrem, Nutritumque & Bajulum meum, ad amantem, diligentem, sedulum, indefessum, tantis affeci molestiis, tantis replevi contumeliis, tantis oneravi injuriis, tantis exasperavi iniquitatibus, tantis repuli contemptibus, tantis saturavi opprobriis, tantis concidi vulneribus, tantis affixi crucibus, tantis jugulavi mortibus.

Heu me Pater mi! ecquid ego in te Patrem unquam recognovi, quo ego te unquam Patrem filius sceleratus honore affeci? quibus ego tuis Paternis unquam mandatis obedivi? Ostendit & clamat hoc universa Passio tua, Crux tua, cruenta mors tua, quam ego egregius scilicet filius tuus, tibi Patri meo intulisti: clamat inquam & ostentat, qualis ego, & quam dignus te filius tuus.

Tu genitor meus; ego autem interfectus tuus. Tu author vitae meae; ego author mortis tuae. Tu salus mea; ego perditio tua. Tu me nutrivisti, omni nutritore fidelius; ego nomen tuum in venenum meum, in naufragium tuam converti. Tu dedisti mihi non par-

sed omnem substantiam tuam; ego prodigalissimus filius, prodegi omnem illam, vivendo luxuriosè. Tu ô benignissime gerule, gestabas me in ulnis tuis; ego autem perulantissimus pufio, ad usque sanguineum sudorem adegi te insolentis meis. Tu super genua blandiebaris mihi: ego verò stolidissimus puer faciem tuam paternam, & unguibus laceravi, & palmis pugnisque cecidi, & insuper sputis conspurcavi. Tu me ad ubera applicabas, pectusculo tuo admovebas, brachiis tuis tibi adstringebas: ego verò insolentissimus puerorum, omni proterviâ excutiens teneros amplexus tuos, fodi & perfodi manus tuas, pedes tuos, latus tuum, laniavi pectus tuum, cruentavi vultum tuum, faucivi caput tuum. Tu me magis tuis oculis, tuo corde magis, magis tuâ vitâ, amabas, & aestimabas; ego autem & infidiator, & proditor factus sum vitæ tuæ, factus sum parricida & Deicida tuus. Sic sic Tibi ô Pater, ô amabilissimè Pater, bellè successit, omnis tua paterna circa me benignitas, sedulitas, dignatio, indulgentia, pietas. Neque tamen tu isto adeò infelici successu fractus, deseris circa me paternam suavitatem tuam. Sed usque in finem diligens me, inclinas caput & os tuum, porrigens mihi osculum, & veluti proloquens benedictionis & gratiarum actionis verbum, quòd me expertus sis adeò protervum, adeò refractarium, adeò truculentum. Vale (inquis) fili mi, cujus manibus & sceleribus occidor: an fortè quondam ingratitude tuam hanc mutabis in dilectionem: an fortè quondam pudebit te facinorosa adeò impudentia tua: & eam convertes in ambitiosam bene-

Druck
Bick
er: ascet
Tomus III
V
8

volentiam atque pietatem; an forte abhorrentem
tam rabiosam crudelitatem tuam in me, eamque
transformabis in germanè filialem charitatem
tuam erga me.

Videte, ô universi filii hominum, imo
verò, omnes Filii Dei, omnes filii hujus
boni Patris; videte inquam, charitatem eius
& impietatem vestram. Ille sic dilexit nos
idem sic despectus est per nos. Ille sic
Optimi Parentis partes implevit; nos contra
omnes improbissimorum filiorum partes
implevimus, & superexcessimus.

Et quamdiu hoc erit? quamdiu sic certabimus
impietate nostrâ cum ejus pietate? O tandem
tandem, ab hac infatigabili Patris nostri erga
nos dilectione ac sedulitate, condiscamus inimitabilem
incessabilemque erga Patrem nostram
observantiam atque charitatem.

Isa. 4. 6.

7. *Christus, Deus noster.* Isaias hoc testatur
dicens. *Parvulus natus est nobis, & factus est
Principatus ejus super humerum ejus: & vocabitur
nomen ejus Admirabilis, Consiliarius, DEUS, &c.*
Hic Deus per omnia quidem & Deus, & magnus
Deus, & admirabilis Deus est: at specialiter
mè talis est in opere Redemptionis nostræ, quod
idem ille Propheta Isaias à longè quidem, antequam
men in spiritu Evangelico prospiciens simul
admirans, explicavit, hisce verbis: *Sicut in valle
quæ est in Gabaon, stabit Dominus & irascetur
faciat opus suum, alienum opus ejus: ut operetur
opus suum, peregrinum est opus ejus ab eo.* Quomodo
sibi vult ista loquendi ratio? Si suum opus, quomodo
modo alienum ab eo? si opus suum? quomodo
idem opus peregrinum ab eo? si faciet opus suum

Isa. 28.

quæ est in Gabaon, stabit Dominus & irascetur
faciat opus suum, alienum opus ejus: ut operetur
opus suum, peregrinum est opus ejus ab eo. Quomodo
sibi vult ista loquendi ratio? Si suum opus, quomodo
modo alienum ab eo? si opus suum? quomodo
idem opus peregrinum ab eo? si faciet opus suum

um, quomodo alienum, quomodo peregrinum à se erit quod faciet? sed nimirum hæc est natura Redemptorii operis: ut & Dei sit, & alienum ab eo sit. Videamus hoc paucis.

Proprium est Deo: amare seipsum amore sibi adæquato: alienum opus ab eo, sibi met ipsi quodammodo irasci; attamen in Redemptionis opere Deus adversum semetipsum sustinuit contradictionem, & Pater Filium suum in pœnis peccatisque nostris dereliquit, percutiens eum propter scelera, te quidem vera nostra, ipsi tamen in pœnam imputata.

Proprium est Deo Patri, coræqualem habere Filium, cumque eo spirare coræqualem sibi Spiritum Sanctum, & dicere illi. *Filius meus es tu, ego hodie genui te.* Alienum opus à Deo dicere, & re ipsâ facere, Debitor & reus meus es tu, hodie occidi te, propter scelus populi mei, & super te posui vindicavique iniquitates omnium.

Proprium est Deo: justum cum impio non perdere, multò minus pro impio. *Sed anima que peccaverit, ipsa morietur; Pater autem non portabit iniquitatem filii, &c.* Alienum opus à Deo pro impio punire Justum, pro nequam servo tradere dilectum Filium, pro redimendo peccatore homine, occidere & innocentem, & Deum, & hoc factum videmus à Deo.

Proprium Deo: gloriam suam alteri nemini dare, sed eam ut sibi per omnia debitam omnem exigere. Alienum à Deo, tradi ad illudendum, conspuendum, flagellandum, crucifigendum,

Z 3

occi-

Druck
Bick
er: asce
TOMUS III
V
58

occidendum. In opere Redemptionis hoc fecit Deus.

Proprium Deo, ut sit *in pace locus ejus*, & beatus, felix, securus sit per omnia. Alienum pavere, tædere, contristari, mœstum esse usque ad mortem, agonizare usque ad sanguinem, dolore, pati, deficere, languere, lacrymari, &c. Omnia hæc sunt opus Redemptionis.

Proprium Deo est, Dominum & Principem Regemque Regum esse, in sua ditione constituta habere. Alienum ab ea est, in laboribus esse, à juventute sua: servire in peccatis alieni induere formam servi usque ad mortem. *Ps. 72. 23.* Denique dicere & re ipsam præstare. *Ut iunior factus sum apud te, & ego semper tecum.* Opus Redemptionis tale est.

Denique Proprium est Deo: nulli debere quidquam. Quis enim prior dedit illi, & restituetur ei? Alienum à Deo esse debitorem, quæ non rapuit, exsolvere nihilominus usque ad rigorem, ad novissimum quadrantem, ad infinitum insuper excessum. Hoc tamen in opere Redemptionis factum est.

Hæc omnia, similiaque opera fecit Deus, fecit quasi iratus, & irascens. Simul tamen etiam miserans & ignoscens. Irascens peccataque vindicans. Ignoscens peccatoribus etiam que salvans. Huic plusquam merito occidit animam meam. *Exod. 15. 2.* *Fortitudo mea, & laus mea, Dominus factus est mihi in salutem. Iste Deus meus, & glorificabo eum, Deus Patris mei, & exaltabo eum.*

Plures hujusmodi Patientis Christi poterit quisque per se non difficulter reperire.

& à nobis alio loco plures collecti, atque aliquantulum explanati sunt.

MODUS LVIII.

Quinquagesimus octavus modus meditandi Passionem Domini nostri esse potest; conferendo ea, quæ cum Christo gesta tolerataque sunt in Passione, cum his quæ in morte cujusque hominis (Justi impiive proportionaliter) geruntur, ab eove tolerantur: ut ex his meditator, & disciscat negotium mortis, quàm arduum sit, simulque artem & modum mortis, quo idem negotium peragendum sit. Dabo ejus meditationis aliquod specimen, quod perficere pro suo arbitratu atque gustu cuique pronum erit.

Jesus ergo ante Passionem & mortem suam, lavit pedes discipulorum suorum. Homo quilibet Morti se vicinum sentiens, rationabiliter lavare debet, & quàm absolutissimâ Sacramentali confessione, pœnitentiâque expiare conscientiam suam. Memor illius, quòd sapientissimus Augustinus monuit tam verbo, quàm exemplo proprio. Quantumlibet perfectum sacerdotem, neminem debere sine pœnitentia, ex hac vita decedere.

Jesus ante mortem admirabile Humilitatis, tum præceptum, tum exemplum edidit. Moriturus homo, quàm maximè sese ad mortem humilitate mentis, contritione cordis, contemptu mundi, vilipensione, & diffidentiâ sui demittere, & communire & solidare debet.

Jesus moriturus Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, tanquam viatico extremo, sese

Z 4

pavit;

*Possidius in
vita August.
c. 31.*

Druck:
Bickl
er: ascel
Tomus III
V: V
5: 8